

АРХІТЕКТУРА В ОСВІТІ ЯК СИНТЕЗ ФІЛОСОФСЬКОГО ТА ТВОРЧОГО

КАРАНФІЛОВА О.В.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Архітектура завжди була залежною від людей, а люди від архітектури. Часто архітектура і простір впливають на наше світосприйняття і почуття. Дослідивши історію архітектури, можна зробити висновок, що архітектура завжди була також залежною від панівної течії філософії. Тому сьогодні вкрай важливо в системі Вищої будівельної освіти поєднувати технічний та гуманітарний блок у навчальному процесі. Із кожними науковим відкриттям, дослідженням людини чи космосу, змінювались і філософські напрями, течії і архітектура теж змінювалась. Це неодмінно слід враховувати у професійній підготовці майбутнього фахівця-архітектора.

На наш погляд, для формування у майбутнього архітектора креативності, вміння синтезувати та ефективно використовувати отриманні знання, сьогодні вкрай важливо надати студентіві якісну гуманітарну освіту, яка базується, в першу чергу, на гуманізації, гуманітаризації та філософському розумінні світу. Адже сьогодні основне соціальне значення сучасної освіти полягає не просто у підготовці професіоналів, що володіють загальними і спеціальними знаннями, а у формуванні самостійної творчої і соціально активної особистості, здібної до інноваційної діяльності, яка управляє своєю творчою енергією, направляючи її в русло креативності, яка визначається як здатність породжувати незвичайні ідеї та відхилятися від консервативних соціальних стереотипів. Креативність характеризується готовністю до створення принципово нових ідей, здатністю вирішувати соціально-значущі проблеми. Це явище розглядається як суттєвий показник творчої особистості майбутнього архітектора. В контексті освіти розвиток креативності набуває значення стратегічної цінності для розвитку творчої особистості. Тому розвиток креативності на сучасному етапі є одним із пріоритетів розвитку освіти. Передумовою і підґрунтям впровадження принципу креативності в освіті є створення умов для розвитку творчого потенціалу особистості. Комплексний розвиток творчих здібностей в освітньому процесі може бути забезпечений за допомогою актуалізації і приведення їх у взаємодію на основі єдиного поєднуваного діяльнісного стрижня – спеціально організованої творчої діяльності, спрямованої на ефективну інтеграцію отриманих умінь і навиків. Креативність є ефективним механізмом гармонізації освітнього процесу, який трансформує існуючі моделі освіти. Таким чином,

метою освіти є формування особистості, здатної самостійно, нестандартно мислити, ефективно впроваджуючи нові ідеї в інноваційній творчій діяльності. Розвиток креативного потенціалу може сприяти формуванню успішного спеціаліста в широкому спектрі практичних, комплексних завдань професійного середовища. З цієї точки зору, провідними виступають дві стратегії – гуманізація та гуманітаризація. Гуманізація освіти передбачає єдність загальнокультурного, морального та професійного розвитку особистості. Принцип гуманізму в освіті означає такий підхід до виховання, який повною мірою буде забезпечувати розкриття здібностей і творчу реалізацію особистості. Гуманізація виступає ключовим елементом нового продуктивного мислення, який устанавлює новий рівень взаємовідношень між усіма суб'єктами освітнього процесу. Головною метою освіти у цьому напрямку стає розвиток творчої особистості. Гуманітаризація освіти передбачає збільшення уваги до комплексу гуманітарних дисциплін, завдяки яким особистість залучається до основних цінностей світової культури.

Адже сучасна філософія - це сучасний період в історії західної філософії, що починається на початку ХХ століття зі зростаючою професіоналізацією дисципліни та підйомом аналітичної та континентальної філософії.. Сучасна філософія фокусується на нормалізації філософії як професії. Основна ідея сучасної філософії – раціональне мислення. Характеристики, що визначають сучасну філософію, зосереджені на здобутті знань, наукових проблемах за допомогою дослідження, раціональної логіки та скептицизму, а також індивідуалізму [1]. Поєднавши історію філософії та історію архітектури в освітньому процесі, ми приходимо до поняття філософія архітектури. Адже, будь який об'єкт архітектури є наслідком і носієм певного світогляду. Не критикувати, а пояснити цей об'єкт можна, лише спираючись на філософські погляди, котрі, усвідомлено чи не усвідомлено, були властиві його творцям. Відповідно, філософія архітектури повинна спиратися на всю історію філософії. При всій розмаїтості філософських напрямів сучасності існує лише кілька світоглядних систем, які за масштабністю здатні були б претендувати на роль фундаменту філософії архітектури.

Література:

1. С. Г. Буравченко, В. В. Карпов, Л. Н. Бармашина, О. Г. Пивоваров, Н. В. Бжезовська Філософія архітектурної творчості : навчальний посібник – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. – 228 с. ISBN 978-966-289-514-8
2. Беломесяцев А.Б. Філософські основи архітектури / Інститут проблем сучасного мистецтва Академії мистецтв України. [Електронний ресурс] - Київ: ІПСМ АМУ, 2005. — 488 с. ISBN 966-96284-5-8